Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 38 (874) ★ joi 20 septembrie 1962 ★ 8 pagini, 30 bani

PRIMA LECȚIE



Cazacu Emilian din clasa a V-a de la Școala medie Draganești Vlașca este la prima oră a noului obiect Agricultura.

Sînt multe și interesante lecțiile pe care va trebui să le aprofundezi cît se poate de bine.

Gînduri pentru noul an școlar



Se gîndeau cu emoție la prima zi de școală, prima din viața lor. Și iată că a sosit. Paraschiv Eugenia, Văduva Violeta, Iacob Gigi și Neamțu Mihaela au fost cu toții la cămin, sînt vecini și chiar din prima zi au pornit împreună la școală. Cîte bucurii... În poartă i-au primit pionierii, le-au arătat școala, camera pionierilor, clasa în care vor învăța. Și aici alte bucurii. Pe fiecare bancă un buchețel de flori, și... mult așteptatele manuale școlare. Ce frumos le-a vorbit tovarășa directoare la deschiderea festivă!... Să învețe bine și să se poarte frumos, ca niște adevărați școlari, le-a spus ea. Chiar așa gîndeau și ei, școlarii clasei a-ntîia, de la Școala medie nr. 32 Filimon Sîrbu din Capitală.

Președintă la detașamentul claselor a VI-a de la Școala de 8 ani nr. 24 din Galați, este Iaru Elena. Am discutat împreună despre învățătură, despre activitatea pionierească.

— Detașamentul nostru nu a avut nici un repetent, nici un corigent. Anul acesta am vrea să învățăm și mai bine. Pentru a avea cunoștințe cît mai bogate, vom învăța lecție de lecție. Știți, a adăugat ea, la noi sînt băieți și fete bune, învață bine, dar cîteodată mai lasă cîte o lecție neînvățată. Pe urmă iar învață, dar ce te faci, din cea neînvățată a rămas un gol. Vrem ca anul acesta să învățăm temeinic, lecție cu lecție.

Pe urmă, Elena ne-a vorbit despre felul în care gîndește să organizeze în detașament ajutorul tovărășesc.

— Nu la sfîrșitul trimestrului, ci de cum apar primele semne — prima temă nescrisă, prima lecție neînvățată. Dar ajutor nu înseamnă să-i dai temele să le copieze, ci să-i atragi atenția, să-i explici ceea ce n-a înțeles colegul tău. Așa a procedat anul trecut Zaharescu Gabriela, Baran Geta, Lepădatu Ionel, Livadă Marina. Așa vom proceda și în acest an. Învățătura perseverentă, activitatea pionierească, ajutorul, totul să ducă spre cunoștințe cît mai bogate.

Să devină mecanic agricol, aceasta e dorința pionierului Neagu Viorel de la Școala medie din Tîrgu Bujor.

— Am să învăț bine la „Agricultură", am să mă străduiesc să fiu primul pe lotul școlar.

De altfel și în clasa a V-a, și într-a VI-a, pionierul Neagu Viorel era mereu pe lotul școlar. Îi plăcea să urmărească dezvoltarea plantelor, să observe diferitele experiențe, îl interesa în primul rînd ce rezultat a dat arătura, căci se arase la anumită adîncime și acum studia rezultatele obținute. De la părinți a prins dragostea pentru tractor, pentru această îndeletnicire atît de importantă.

— Sînt în clasa a VII-a, a mai spus Viorel. Pentru noi școlarii, nu toamna se numără bobocii, ci vara în iunie. Eu cred însă că ei trebuie numărați de pe acum, de la începutul anului școlar. De aceea m-am gîndit să învăț bine la toate obiectele, dar în special la „Agricultură", obiect care se referă direct la ceea ce m-am gîndit să devin în viață.

Toți pionierii din grupa să obțină distincția pionierească, așa gîndește Dinulescu Viorica.

— Anul trecut am organizat multe acțiuni interesante, am vizitat Șantierul naval, ne-am întîlnit cu muncitoarele fruntașe de la Întreprinderea textilă, am învățat cîntece și poezii dedicate patriei dragi, partidului, am vizionat filme, am fost la teatru și, bineînțeles, am învățat bine. Rezultatul au fost cele cinci steluțe obținute. Vom continua și anul acesta să învățăm bine, să avem o activitate interesantă, să obținem cu toții distincția pionierească.

★

Catindatu Petre de la Școala de 8 ani nr. 15 din Ploiești ar dori ca în acest an școlar să devină utemist, Lorenț Ștefan de la Școala medie nr. 1 din Tg. Mureș să devină pionier, Novac Mircea de la Școala de 8 ani nr. 3 din București să se înscrie la Palatul pionierilor la cercul de acordeoane...

Gînduri pentru noul an școlar. N-am putut scrie decît despre cîteva, sîntem însă siguri că fiecare pionier și școlar și-a propus să realizeze anul acesta multe gînduri. Să devină mai bun, mai silitor, mai folositor patriei socialiste.

GETA COSTIN

RAIDUL NOSTRU

- Din prima zi
- Cunoștințe cît mai bogate
- Să devin mecanic agricol
- Și să obțin steluța roșie



Din viața pionierească

Cum se desfășoară adunarea de alegere a președintelui de grupă

O dată cu începerea anului școlar pionierii au sarcina de-a pregăti și desfășura în condiții bune adunările pentru alegerea președinților de grupă, detașament și unitate, pentru ca apoi, împreună să pornească la organizarea unor activități cît mai interesante, instructive și atrăgătoare. Această pregătire constă în studierea activității pionierești din anul precedent, trecerea în revistă a celor mai frumoase activități care-au atras un număr mare de pionieri, găsirea altor forme și mai frumoase și mai interesante de activitate pentru noul an care începe. Pregătirea aceasta mai înseamnă, că pionierii trebuie să se gîndească bine la cei pe care-i vor alege pentru că în funcție de ei, să poată împreună organiza acele acțiuni dorite de toți pionierii.

Primele adunări din unitate sînt cele din cadrul grupei, adică de alegere a președintelui de grupă.

Pionierii mai mari știu că, pionierul care va fi ales trebuie să fie neapărat un pionier fruntaș la învațătură, exemplu în comportarea sa cu colegii, cu tovarășii profesori, cu părinții, exemplu în activitatea patriotică. Să aibă spirit de inițiativă pentru a putea organiza acțiuni pionierești cît mai frumoase — să fie prietenos pentru ca voi, oricînd, să-i spuneți părerile voastre despre activitate, despre un coleg, despre purtarea lui însuși — să fie adică un copil iubit de voi. Aceste lucruri este extrem de important să le știe și pionierii mai mici care participă anul acesta la primele adunări de alegeri.

Dacă vechiul președinte de grupă întrunește aceste calități puteți să vă gîndiți la el pentru a-l realege. Cum se desfășoară adunarea de alegere a președintelui de grupă ?

Tovarășul instructor de detașament deschide adunarea voastră, explică scopul ei și apoi dă cuvîntul vechiului președinte de grupă. Acesta, timp de cîteva minute citește din caietul grupei, principalele acțiuni pionierești ale grupei realizate în anul școlar trecut, reamintindu-vă astfel care acțiuni au fost mai interesante, care au fost mai puțin interesante. Tot el, mai citește din jurnalul detașamentului și al unității acele acțiuni din cadrul detașamentului sau unității la care a participat și grupa voastră. Din toate acestea reies rezultatele obținute de pionierii grupei la învățătură, activitatea lor. O atenție deosebită veți acorda în această adunare felului în care grupa, s-a preocupat pentru ca un număr cît mai mare de pionieri să devină purtători ai steluței roșii și ce anume s-a făcut pentru aceasta. Vor fi evidențiați pionierii care au muncit pentru ridicarea calității învățăturii, pentru îmbunătățirea activității pionierești, pionierii fruntași la învățătură. De asemenea, veți arăta și care au fost lipsurile activității grupei în anul trecut.

Apoi pionierii se vor înscrie la cuvînt unde vor arăta cum au contribuit ei înșiși la îmbunătățirea activității în grupă, cu ce au ajutat ei ca grupa să se numere printre cele fruntașe. Tot acum se vor face propuneri pentru activitățile pe care vor să le desfășoare pionierii precum și propuneri pentru programul de activități al detașamentului.

Acum aveți prilejul să propuneți acele acțiuni ca : învățarea de cîntece despre patrie și partid, organizarea de drumeții, adunări, șezători, concursuri menite să vă facă cunoscut trecutul de luptă al poporului și partidului nostru, lupta neobosită a părinților voștri pentru desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră, cele mai importante construcții ale socialismului în patria noastră. Bineînțeles, nu veți uita popularizarea celor mai bune metode de învățătură, pentru ca un număr cît mai mare de pionieri să obțină medii de la 7 în sus. De asemenea, concursuri sportive — de patinaj, schi, înot, atletism, concursuri culturale, vizitarea monumentelor de luptă ale clasei noastre muncitoare. Toate aceste acțiuni sînt menite să vă ajute ca tot mai mulți pionieri să devină purtători ai steluțelor roșii. De asemenea, aveți în vedere ca activitățile pe care le veți organiza să cuprindă toți pionierii grupei, să-i intereseze pe toți.

După ce s-au făcut aceste propuneri, se trece la propunerea pionierului ce urmează să fie ales. Cînd vă ridicați să prezentați un copil nu uitați să-i faceți o scurtă caracterizare și mai ales să spuneți pentru care motiv îl propuneți pe el. După ce v-ați hotărît care pionier este mai bun îl votați prin ridicare de mîini. Dacă acel pionier sau pionieră este votat de majoritatea copiilor, el va fi declarat ales președinte de grupă și tovarășul instructor îi va înmîna gradul pionieresc de președinte de grupă. După terminarea adunării pentru alegere, noul președinte de grupă va nota în caietul grupei felul în care a decurs adunarea. Cu această consemnare începe viața grupei în noul an școlar.



CAMERA PIONIERILOR

Fiecare unitate trebuie să aibă o cameră a pionierilor. Aici se păstrează drapelul unității, steagurile detașamentelor, goarna, toba și jurnalele de detașament.

În camera pionierilor, pe peretele din fața ușii, pionierii vor drapa o bucată mare de catifea sau pînză roșie pe care sus, vor scrie cu litere decupate chemarea. Mai jos, să se afle insigna pionierească pe care stă scris răspunsul la chemare.

În același loc sub insignă să stea scris frumos angajamentul solemn al pionierilor. De-o parte și de alta a peretelui, se pune într-un colț într-un suport mare, drapelul unității și steagurile de detașament, iar în celălalt colț, tobele și goarnele frumos aranjate pe o masă.

În mijlocul camerei pionierilor se va afla o masă lungă, de asemenea, frumos împodobită în roșu pe care, în mod permanent, se vor afla jurnalul unității și jurnalele de detașamente.

Tot în camera pionierilor se vor mai afla albume cu fotografii din care să reiasă realizările poporului nostru în drumul său spre desăvîrșirea construirii socialismului, noile orașe apărute pe harta patriei, viața noastră nouă.

Camera pionierilor trebuie să fie deschisă zilnic.

În școlile care n-au prevazută o cameră anume pentru aceasta, se va organiza un colț al pionierilor în același fel, iar documentele se vor păstra într-un dulap făcut special pentru aceasta. Așa trebuie organizate camera sau colțul pionierilor.



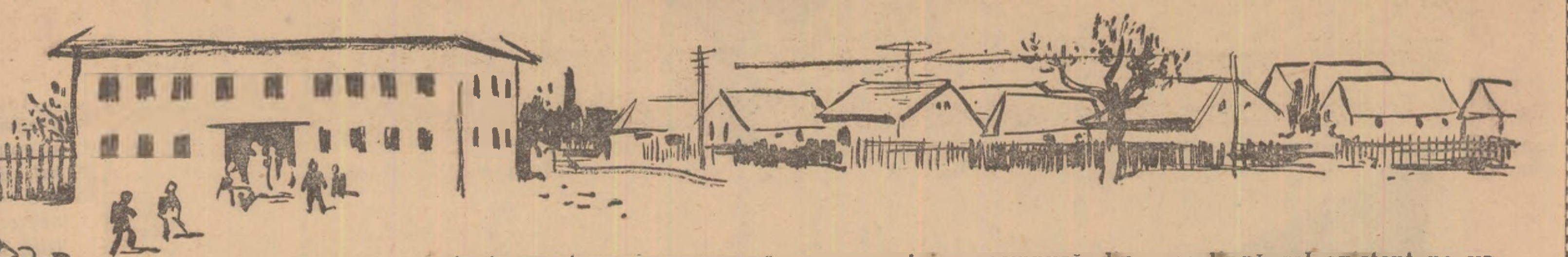
Cei mai mici pionieri ai Școlii de 8 ani nr. 171 „Petre Ispirescu" din Capitală cercetează cu atenție la camera pionierilor albumul de onoare al unității.



Gazeta de perete este un bun îndrumător dacă cele scrise în articolele sale sînt eficace, ajung la inima copiilor, îi determină să urmeze exemplele pozitive, să respingă pe cele negative. Ce trebuie făcut pentru aceasta? Mai întîi să fie operativă, să apară la termenele stabilite, recomandabil la două săptămîni, să trateze probleme care să intereseze pionierii și școlarii întregii unități. Viața pionierească e atît de bogată în evenimente, iar preocupările copiilor sînt atît de variate, încît colectivul gazetei de perete poate găsi întotdeauna teme vii, actuale, interesante. Fără îndoială că principala preocupare trebuie să fie învățătura. Gazeta de perete e o tribună a schimbului de experiență, ea trebuie să dea posibilitatea pionierilor fruntași să-și împărtășească experiența, să arate cum învață, cum își iau noțițe, cum și-au întocmit programul zilei, mai ales cum îl respectă. Aceste articole vor interesa, desigur, pe toți pionierii și școlarii, căci vor constitui exemple pe care să le folosească la rîndul lor. Colectivul gazetei de perete nu trebuie să uite și partea negativă a lucrurilor, trebuie să critice lenea, indisciplina la ore și în afara lor, în general, încălcarea regulilor de purtare. Rubrica de satiră și umor trebuie și ea bine folosită.

O atenție deosebită trebuie acordată articolelor prin care să se facă cunoscut pionierilor evenimentele interne și internaționale.

Corespondenții — și e recomandabil ca fiecare gazetă de perete să aibă un larg activ de corespondenți — trebuie îndemnați să scrie despre cele mai frumoase adunări, cum au fost organizate, despre serate literare, programe artistice și sportive, despre o carte citită sau un film vizionat. Prin articolele ei, gazeta de perete poate, de asemenea, organiza discuții despre „Ce înseamnă ajutor tovărășesc", „Cum poți deveni fruntaș", „Adevărata colegialitate" etc. Într-un cuvînt, pionierii trebuie să analizeze în gazeta lor de perete toate problemele care-i frămîntă. Nu trebuie uitat faptul, nu de mică importanță, că gazeta de perete trebuie să fie frumos prezentată, să aibă un titlu potrivit, un număr de ordine și data apariției. În colțul de sus, deasupra titlului, se scrie de obicei chemarea : „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata", iar sub titlul gazetei să se arate cine o editează.





Iţi mulţumim, partid iubit!

Dacă vii pentru prima dată în Folteşti nu ţi se pare nimic deosebit. O comună frumoasă, cu case mîndre, cu o gospodărie colectivă bogată. O comună ca multe altele de pe întinsul patriei dragi. Sa vorbeşti însă cu cei mai în vîrstă, ei au ce-ţi povesti. Ce era aici ? Sărăcie lucie — case mizere din chirpici acoperite cu stuf şi paie, bordeie, iar în mijlocul lor se înălţa, maiestuos... conacul boieresc. Muncind pe moşie din zori şi pînă în noapte, aşa l-au ridicat bieţii oropsiţi. C drept urmare, foamete, trai de cîine.

Cînd seara, după ce ascultăm la radio cîntece vesele, şi bunicii ne povestesc toate acestea, ni se pare că cele spuse sînt o poveste tristă dintr-o carte. Dar e bine, vremurile acelea au rămas doar o amintire, altele sînt zilele copilăriei noastre. Acum în sat oamenii nu mai trudesc pe pămîntul moşierului, nu mai trag la năvod pentru patron. Lucrînd pentru ei în gospodăria colectivă, au tot ce le trebuie. Dar să ne întoarcem la noi, copiii. Pe lîngă atîtea şi atîtea bucurii, anul acesta mai avem una: s-a construit Şcoala de 8 ani. Şi ce frumoasă e! Întrece vechiul conac. Şcoala cu un etaj, e compusă din opt săli de clasă unde, ziua ca şi seara, la lumina becului electric, ne vom însuşi bogate cunoştinţe, avem o spaţioasă sală pentru laborator ce ne va permite studierea practică a cunoştinţelor teoretice, camera pionierilor unde vom organiza cele mai interesante acţiuni.

Trebuie să mai adaugăm faptul că şcoala noastră va primi în curînd mobilier nou, iar laboratorul va fi înzestrat cu aparatura şi material didactic nou care, pe lîngă cel existent ne va îmbogăţi cunoştinţele.

Pentru şcoala noastră nouă, pentru manualele şcolare primite gratuit, pentru copilăria noastră fericită, îţi mulţumim, partid iubit. Ştim că sub conducerea ta, poporul nostru a scăpat de exploatare şi mizerie, şi-a construit o viaţă nouă, că prin grija ta noi avem astăzi o copilărie fericită. Mai ştim însă că avem datoria să răspundem prin fapte grijii tale. De aceea ne vom strădui să învăţăm bine, să ne comportăm aşa cum trebuie, să ne pregătim în aşa fel încît să fim demni de tot ce aţi făcut pentru noi, demni de vremurile noastre fericite.

Unitatea de pionieri
comuna Folteşti,
regiunea Galaţi

Cinstind cravata roșie

„Cînd primeşti cravata
S-o păstrezi cu drag
Roşul ei e frate
Cu cel de pe steag"

De cîte ori n-au răsunat versurile acestui cîntec, de cîte ori nu l-am auzit pe ferestrele trenurilor care duceau pionierii în vacanţă !...

Şi se simţea întotdeauna, în felul în care era cîntat, dragostea copiilor pentru cravata lor roşie, pentru cinstea de-a fi printre cei care merită să poarte l[illegible] gît acea părticică ro[illegible] în drapelul acoperit de glo[illegible]e al eroicei noastre clase muncitoare.

În zilele acestea de septembrie, cînd, întocmai păsărilor călătoare întoarse la cuibul lor, purtătorii cravatelor roşii se îndreptau spre şcoală, mi-am amintit de unii copii, mi-am amintit de pionierii care prin ceea ce au făcut sînt o mîndrie pentru toţi pionierii din patria noastră.

Îmi amintesc că odată am primit la redacţie o scrisoare din comuna Somcuţa Mare, regiunea Maramureş. Preşedintele Sfatului popular de acolo ne scria mîndru, că pionierii din comuna lor sînt foarte harnici şi că toată comuna îi iubeşte. Pentru ce? Pentru că au în grijă monumentul eroilor sovietici din centrul comunei, pentru că în pădurea Bucium, tot ei, au plantat 8 000 de puieţi, iar în parcul 23 August tot ei au făcut un gard viu din 16 000 de arbuşti. Într-adevăr, avea de ce să fie mîndru tovaraşul preşedinte.

Altădată, mergînd în comuna Gălbinaşi, raionul Brăneşti, regiunea Bucureşti am aflat o faptă frumoasă a pionierilor. Era în timpul recoltării. Colectiviştii toţi erau pe cîmp. La casa colectivistului Ioan Gheorghe a izbucnit un incendiu. Pionierii, alături de pompieri şi tovarăşii profesori s-au organizat în lanţ cărînd găleţi cu apă, alimentînd astfel continuu pompa de incendiu. Cu ajutorul lor focul a fost localizat şi casa colectivistului, salvată.

De asemenea, cu mai mult timp în urmă, pionierii din comuna Frumosu, raionul Cîmpulung Moldovenesc au salvat de la incendiu cărţile de la biblioteca comunală.

Iar acum, pe masa mea se află o scrisoare o pionierului Petria Nicolae din comuna Bulzeşti, raion Olteţu, regiunea Oltenia. El ne scrie că, într-o duminică, ducîndu-se cu mai mulţi prieteni la ştrand a fost martorul unei fapte curajoase a prietenului său Călin Ion care l-a salvat de la înec pe elevul Stîngă Constantin. Stîngă nu ştia să înoate şi s-a dus în bazinul adînc de peste 2 m. Călin văzîndu-l luptîndu-se cu apa n-a mai stat mult pe gînduri, s-a aruncat în apă şi l-a salvat.

Acestea sînt doar cîteva fapte prin care pionierii au dovedit că-şi cinstesc şi iubesc cravata. Că aşa cum răspund la chemare, ei sînt gata întotdeauna.

Şi aceasta le face cinste!

E. SKIBINSKI



STRĂLUCESC STELUŢELE ROŞII



Şcoala de 8 ani nr. 4 se află în cartierul 1 Mai din Bacău. În acest cartier sînt două din fabricile mari ale oraşului: „Partizanul" şi „Proletarul". Mulţi dintre muncitorii celor două fabrici sînt fruntaşi, iar copiii lor care învaţă la şcoala despre care v-am pomenit, vor să fie la fel. Cînd îţi străluceşte pe piept steluţa roşie lumea te ştie că eşti fruntaş. Dar ca s-o primeşti, trebuie în primul rînd să fii fruntaş la învăţătură. La această şcoală însă, nu-i de ajuns să înveţi bine numai tu, ci întreaga clasă. Într-a VI-a, de pildă, aproape jumătate din numărul pionierilor au primit distincţia pionierească. Ei au discutat într-o adunare de detaşament despre ajutorul la învăţătură. Atunci n-a scăpat de critică nici Moise Bumi care se scula tîrziu şi „n-avea niciodată timp" să-şi ajute colegii. La acea adunare tovarăşii l-au ajutat pe Bumi şi chiar de a doua zi el a început să-şi pregătească lecţiile împreună cu Maftei şi Hodingă.

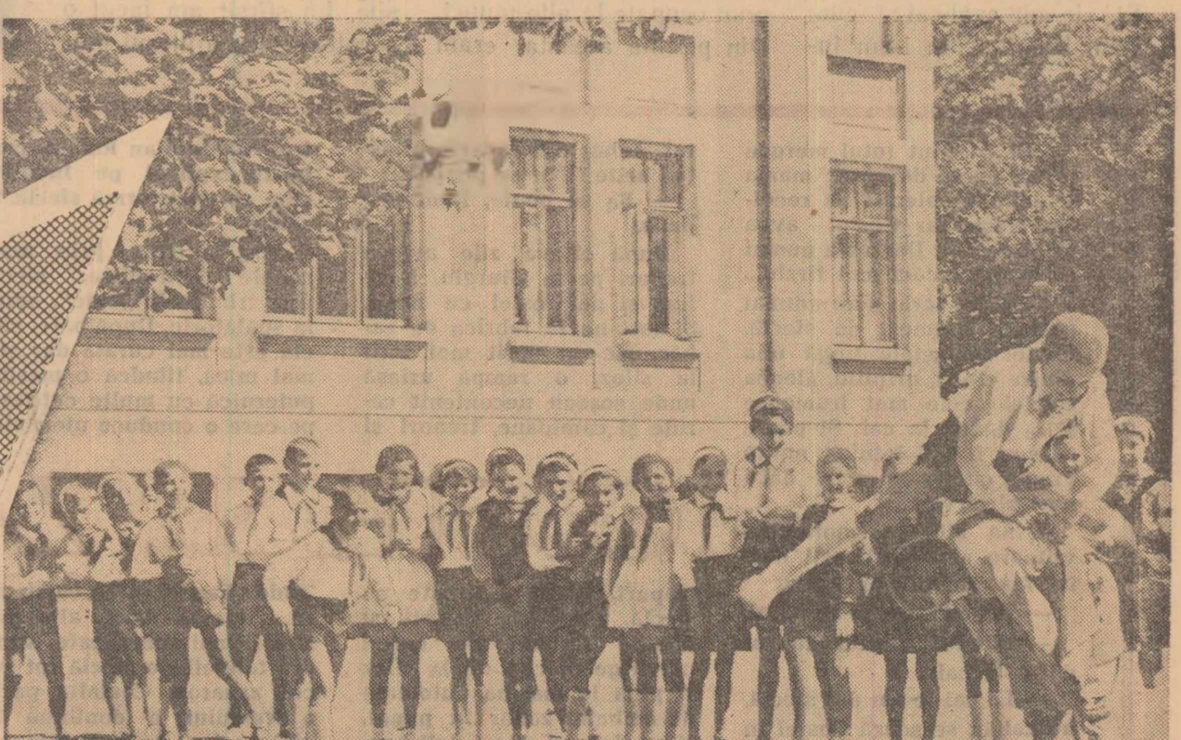
Mai tîrziu, Moise a fost acela care a organizat învăţarea semnalizării cu fanioane.

Multe activităţi interesante s-au organizat în unitatea lor — detaşamentul 3 a împînzit străzile cartierului şi le-au făcut... lună, detaşamentul 2 a organizat un concurs „Cine ştie răspunde" cu tema: „Din trecutul de luptă al clasei muncitoare". Cîştigătoarea concursului a fost Pascu Gabriela, preşedinta detaşamentului. La întrebările fulger au participat toţi pionierii.

Deşi se spune că la această şcoală fetele sînt foarte harnice şi pricepute la cusut, călcat, multe au fost întrecute de Ursache Dumitru, Segal Adrian şi alţi băieţi. În schimb, la G.A.C. Gherăieşti — cînd au fost la plivitul morcovului, fetele au fost mai îndemînatice.

Aş vrea să vă mai spun că aproape la toate activităţile organizate în grupe, în detaşamente, în unitate, cîntecul şi jocul au fost nelipsite. Şi la toate aceste activităţi Filimon Liviu, Pascu Gabriela, Miron Tatiana, Stan Elena, Aprodu Gabriela, Ladislav Magdalena şi alţii, au fost în frunte. Nu-i de mirare. Tot ceea ce au făcut, au făcut cu tragere de inimă, iar pe pieptul lor străluceşte steluţa roşie.

L. RANGA



Primele zile de şcoala n-au însemnat numai reîntîlniri, revedere, ci şi primele recreaţii. Se pare că în timpul vacanţei, recreaţiile n-au fost uitate...

NOI CONSTRUCȚII LA MANGALIA, PENTRU OAMENII MUNCII



ORCHESTRA PIONIERILOR

Anul acesta, chiar în centrul comunei a răsărit ca din pămînt o clădire mare și spațioasă, cea mai mîndră din tot satul. E noul cămin cultural, cu sală de spectacole pentru patru sute de persoane, cu sălile de repetiții pentru formațiile artistice, cu bibliotecă și stație de radioamplificare — într-un cuvînt, un lăcaș de cultură demn de zilele pe care le trăim.

...Sala devenise neîncăpătoare. Curioșii, cu zecile la număr, ședeau ciorchine la ferestrele deschise. După cîteva clipe, luminile s-au stins. Treptat, treptat s-a potolit și murmurul, iar cortina începu să se ridice încet, încet. În lumina puternică a reflectoarelor, pe scenă și-au făcut apariția, vreo 40 de artiști, cei mai tineri din sat: orchestra pionierilor și școlarilor. Îmbrăcați în noile lor costume, cumpărate din fondurile gospodăriei, avînd fiecare cîte un instrument, un acordeon sau o vioară — și ele dăruite de colectivă — artiștii își încep programul. Mai întîi, un cîntec de slavă închinat partidului, „Steagul roșu". Apoi, din strunele viorilor răsună tumultuos „Hora colectiviștilor", care vorbește parcă despre viața nouă a colectiviștilor din Popești, despre recoltele sporite obținute an de an, despre traiul fericit al fiecăruia dintre ei. Soliștii: pionierii Partenie Florica și Vătășescu Costică — la vioară, Pătrașcu Marița și Pamfil Valerică — la acordeon, cuceresc spectatorii pînă la ultimul prin măiestria interpr[illegible]. Au urmat apoi alte și alte [illegible] despre lupta partidului pentru [illegible] mai bună, sau despre munca pașn[illegible] creatoare, cîntece pionierești, cîntece din folclorul poporului nostru și al altor popoare, cunoscute astăzi, prin intermediul orchestrei, nu numai la Popești și în satele din împrejurimi, ba chiar și la Focșani și la Galați.

Spectatorii — colectiviști din sat — ascultă cu emoție. Iar după fiecare melodie sala izbucnește în ropote de aplauze. Și gîndurile lor se îndreaptă cu dragoste și recunoștință către Partidul Muncitoresc Romîn, prin grija căruia ei, colectiviștii, și copiii lor, trăiesc cu adevărat o viață îmbelșu[illegible] [illegible]ericită.

A. [illegible]A

Discuție în familie

Seara tîrziu, cam pe la întîiul cîntat al cocoșilor, în casă la colectivistul Gheorghe Pană, brigadier în gospodăria agricolă colectivă din Vipereşti, raionul Cislău, s-a iscat pe neașteptate o discuție aprinsă. Să vedeți de ce. Lucica Pană, soția lui, venise tocmai atunci de la Buzău. Participase acolo la o consfătuire cu sericicultorii din raion și regiune.

— Ei, cum a fost? se interesă brigadierul.

— Grozav! răspunse soția bucuroasă. Noi am ieșit primii pe raion! Chiar tovarășul de la minister a spus că gospodăria noastră a obținut cele mai bune rezultate în creșterea viermilor de mătase. Apoi m-a rugat să le explic și celorlalți ce metode am folosit. Și le-am explicat: cum i-am hrănit, cum i-am îngrijit, mă rog, tot ce am știut. Pe urmă le-am vorbit despre pionierii din sat..

— Despre pionieri? La o consfătuire cu sericicultorii? se miră brigadierul.

— De ce nu? întrebă soția. Află, tovarășe brigadier, că dacă gospodăria noastră a dat peste plan 70 kg de gogoși de mătase și încă de calitatea I-a, apoi, aici un mare merit îl au pionierii și școlarii din sat. Stai o leacă să-ți dovedesc. După ce scoase un caiet din sertarul mesei, continuă. Uite, am aici notat totul. Să vezi cum a fost. Pe la jumătatea lunii iulie, cînd viermii de mătase au început să crească, era nevoie de vreo 10—12 femei, ca să putem face față treburilor acolo. Dar toate erau ocupate la alte munci. Din pricina aceasta eram foarte necăjită că viermii ăștia sînt tare sensibili: dacă nu le dai mîncare pe săturate și dacă nu-i îngrijești la timp și cum trebuie, atunci se duce totul de rîpă: mor cu sutele. Intr-o zi mă întîlnesc cu tovarășul Ștefan Zaharia, directorul școlii și, din vorbă în vorbă, ajungem la viermii de mătase. I-am spus ce necaz am. „Lasă, Lucica, mi-a zis el, că o scoatem noi la capăt". Și a doua zi, mă pomenesc cu vreo 25 de pionieri. Venise acolo și Florica Șt. Gheorghe, și Elena Tudorancea, și Ion Oprea, și Costel al lui Stan, ba chiar și Serghi al nostru venise, cu toate că el abia are 8 ani. „Cu ce vă putem ajuta?" m-au întrebat. Le-am explicat ce trebuie să facă și apoi i-am repartizat: pe unii să culeagă frunză, pe alții să măture camerele. In zilele următoare au venit din nou, mai mulți. Și așa pînă am recoltat gogoșile. La sfîrșit am făcut o socoteală: cu ajutorul pionierilor nu numai că am crescut în bune condițiuni și cea de-a doua serie de viermi de mătase, dar am mai economisit și peste 20 de zile muncă! Ei spune, nu merita să vorbesc și despre ei la consfătuire?

— Ba da, recunoscu brigadierul. Parcă am zis eu altfel?

I. PRICOP

Micii sericicultori la lucru.



COSTEL ȘI... ZAHĂRUL

...La început totul mergea cît se poate de bine: mama și ceilalți colectiviști recoltau sfecla iar Costel avea grijă de cai. Dar asta numai la început, căci mai tîrziu...

Cînd pe tarla s-au adunat primele grămezi de sfeclă, Costel se instala lîngă una dintre ele și, grijuliu, alegea sfecle cele mai frumoase și le dădea la cai. Și poate că s-ar fi îndeletnicit multă vreme cu treaba asta dacă nu-l observam.

— Să știi că săptămîna viitoare ai să primești ceaiul fără zahăr, i-am spus.

— De ce? — se miră el.

— Fiindcă porția ta ai dat-o la cai.

— La cai le-am dat sfeclă, nu zahăr, se scuză Costel în felul lui.

— Dar, asta-i sfeclă din care se fabrică zahăr...

— Zahăr? se mira băiatul. Zahăr din rădăcinile astea urîte? Nu se poate!

— Ba se poate, i-am răspuns.

După cîteva zile aveam treburi pe la Giurgiu. L-am luat și pe Costel cu mine. Și iată-ne la fabrica de zahăr. Ne-am oprit mai întîi la siloz, o rampă uriașă unde soseau necontenit căruțe și camioane, trenuri și șlepuri, toate încărcate cu sfeclă. Apoi am urmărit cu atenție drumul pe care-l parcurge sfecla, de la siloz și pînă la mașina automată de ambalat zahăr în pungi. (Costel, cred că vă dați seama, era numai ochi și urechi). În călătoria aceasta ne-au fost de mare folos inginerul Iulian Popa și maistrul Maximilian Raiciu, care ne-au explicat pe îndelete cum se transformă sfecla în zahăr.

...De la siloz, prin niște canale hidraulice, sfecla este trimisă la „baie", adică la spălătorie. După baie, sfecla este mai curată dar și... mai mică, fiindcă o mașină puternică cu multe cuțitașe, pe care o conduce utemistul Tudor Țancof, preface sfecla în... tăiețel. Apoi, alte mașini și mai complicate, storc din tăiețeii de sfeclă tot sucul zaharos. Cealaltă parte a drumului o continuă în altă secție: în rafinărie, o hală mare, sclipind de curățenie, care seamănă mai degrabă a laborator decît a fabrică. Aici am poposit și noi mai mult. N-am să vă înșir toate mașinile și aparatele pe care le-am văzut aici și nici operațiunile la care este supus sucul. Am să vă vorbesc însă despre aparatele Wakuum, niște cazane uriașe în care sucul de sfeclă se cristalizează, adică se transformă în zahăr și despre un muncitor foarte harnic și priceput în meseria lui. Se numește Ion Frîncu și este fierbător fruntaș. Maistrul Raiciu spunea că aparatele supravegheate de tovarășul Frîncu produc întotdeauna numai zahăr de calitatea I-a.

La capătul acestei călătorii, care durase cîteva ceasuri, Costel se simțea nespus de bucuros: aflase doar atîtea lucruri noi și interesante, cunoscuse atîția muncitori harnici, care, cu pasiune și îndemînare, ajutați de multe mașini și aparate moderne transformau sfecla, acele „rădăcini urîte" cum le spunea Costel, în zahăr. După ce s-a mai odihnit și a sorbit un pahar întreg cu sirop călduț i-am amintit de povestea cu sfecla și caii petrecută pe cîmp. S-a întristat deodată și a lăsat privirea în jos, rușinat. Nu știu ce gînduri i-or fi trecut prin căpșorul lui de opt ani, dar după cîteva clipe mi-a spus pe un ton foarte hotărît:

— Să nu mai spui la nimeni ce ai văzut atunci, pe cîmp, că n-am să mai fac niciodată așa...

I. ANDREI

OASPEȚI DE SEAMĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ

Bucureștiul a îmbrăcat din nou haine de sărbătoare. Pe arterele principale ale orașului, pe fațadele clădirilor, au fost arborate drapele ale R.P. Romîne și R.D. Germane, au fost instalate pancarte, lozinci în limbile romînă și germană, care vorbesc despre prietenia de nezdruncinat ce s-a statornicit între poporul romîn și poporul german liber. Iar sîmbătă la amiază, pe șoseaua ce leagă aeroportul Băneasa de centrul orașului, zeci de mii de cetățeni ai Capitalei au venit cu brațele încărcate de flori să primească oaspeți de seamă: delegația de partid și guvernamentală a Republicii Democrate Germane în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane.

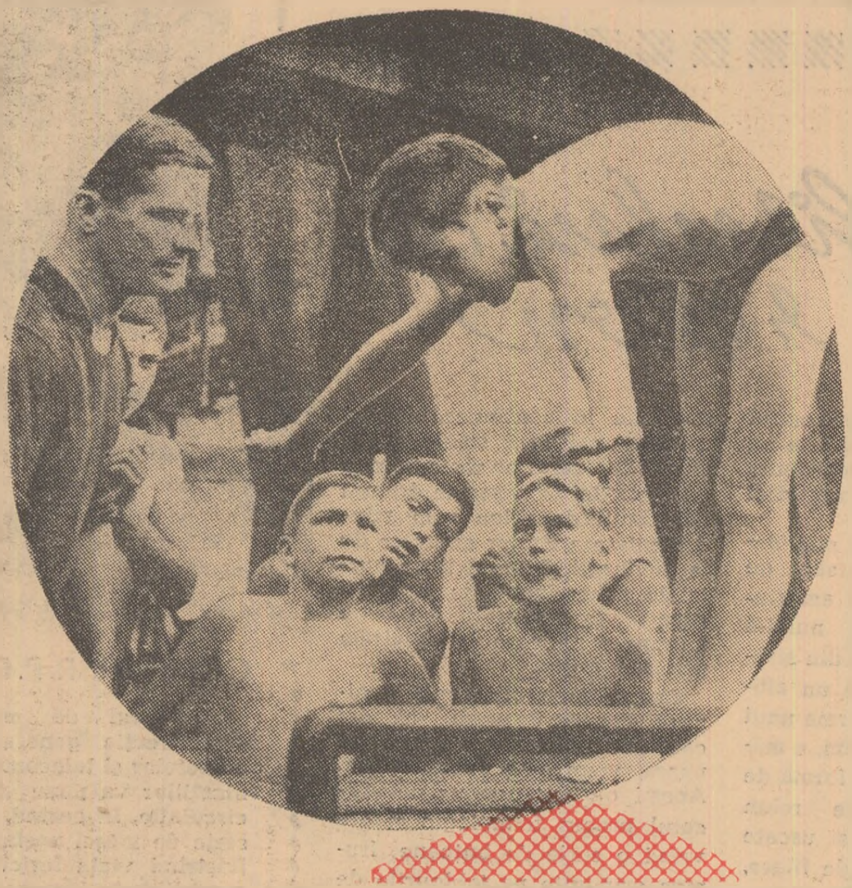
Sosiți în țară la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., înalții oaspeți germani vor avea posibilitatea să cunoască mai îndeaproape rezultatele muncii pe care o desfășoară cu abnegație poporul romîn pentru desăvîrșirea construcției socialismului, pentru apărarea și consolidarea păcii.

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R.D. Germane în țara noastră, întîlnirile și convorbirile ce au loc cu conducătorii partidului și statului nostru, cu oameni ai muncii din întreprinderi, instituții, unități agricole socialiste etc., vor contribui și mai mult la dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre R.P.R. și R.D.G., la lupta pentru triumful principiilor coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, la lupta pentru dezarmarea generală și totală, pentru asigurarea unei păci trainice în Europa și în lumea întreagă.

Primirea caldă, frățească, făcută delegației R.D. Germane, atît în București cît și la Complexul petrochimic Brazi, la schela Boldești, la gospodăria agricolă colectivă din Hărman, ori în orașul Brașov, și pretutindeni pe unde-au călătorit constituie o puternică manifestare a prieteniei trainice dintre poporul romîn și poporul german liber, popoare unite pe veci sub același stindard atotbiruitor al marxism-leninismului.



La sosirea delegației pe aeroportul Băneasa.



În R. D. Germană se acordă o deosebită atenție pregătirii fizice a copiilor. În fotografie: cunoscutul săritor în înălțime, Gerd Völker, instruind viitorii sportivi.

De la prietenii tăi, pionierii germani

UN PIONIER INIMOS

Fischer Manfred este pionier. El învață la școala din localitatea Hainichen, R.D. Germană. După ce a terminat cu succes anul școlar, Manfred a plecat în vacanță la mare, în regiunea Gruvesmühlen. Ce frumos arăta marea! Și plaja era la fel de frumoasă. Cît era ziua de lungă, Manfred se bălăcea în valurile înspumate, făcea plajă, se distra de minune. Iar seara, cînd plaja se golea de oameni, Manfred stătea uneori ceasuri întregi și privea întinsul nesfîrșit al mării, luminițele navelor care se aflau în larg. Și tocmai această pasiune a sa, de a asculta șoaptele mării în ceas de seară, l-a ajutat pe Manfred să devină eroul acestei istorioare. Să vedeți cum a fost. Într-o seară, pe cînd admira tălăzuirea valurilor, el a observat un om departe în larg. Stătea pe o saltea pneumatică și dădea disperat din mîini. Dar, în loc să se apropie, omul parcă se îndepărta și mai mult de mal. „Ce face? se întrebă Manfred. Aici se petrece ceva de neînțeles... Ori te pomenești că îl tîrăște curentul în larg? Și fără să mai stea pe gînduri a plecat să anunțe organele în drept. Imediat, o barcă cu motor a ieșit în larg. După cîteva minute, omul cu salteaua pneumatică a fost adus la mal. Pe plajă s-a stabilit însă că „naufragiatul" era un infractor care încerca să treacă ilegal granița R.D. Germane.

Datorită prezenței de spirit și vigilenței de care a dat dovadă pionierul Fischer Manfred, infractorul a fost făcut inofensiv.

În interesul păcii

Revoluția cubană a izbîndit. Cuba liberă există, trăiește, își consolidează pe zi ce trece cuceririle revoluționare. Avînd de partea sa sprijinul activ al țărilor socialiste, sprijinul tuturor oamenilor cinstiți de pe glob, eroicul popor al Cubei a zdrobit rînd pe rînd toate încercările imperialiștilor americani de a înfrînge revoluția. Și blocada economică organizată pentru a îngenunchea prin foamete poporul Cuban, și intervenția armată de anul trecut, și manevrele diplomatice de la Punta del Este urzite pentru a coaliza țările latino-americane împotriva Cubei, toate au fost sortite eșecului. Dar dușmanii păcii și ai libertății popoarelor — și în primul rînd cercurile militariste din S.U.A. — n-au renunțat la amenințări și provocări împotriva Cubei libere. Ba, mai mult, imperialiștii instigă la o nouă intervenție militară împotriva Cubei. Recent, guvernul S.U.A. a chemat sub arme 150 000 de rezerviști, sub pretextul pericolului pe care-l reprezintă Cuba pentru S.U.A. Dar ce pericol poate reprezenta o țară cu o populație de numai 6 milioane pentru S.U.A., cel mai puternic stat imperialist, care se află înconjurat de zeci și zeci de baze militare înzestrate cu arme racheto-nucleare? După cum se știe, Cuba n-a amenințat cu intervenția armată Statele Unite. Atunci de ce atîta zarvă războinică în cercurile militariste americane? E limpede pentru oricine că nu de o intervenție armată din partea Cubei se tem imperialiștii, ci de succesele obținute de acest popor eroic în munca pașnică, constructivă, în consolidarea orînduirii populare, succese care dovedesc tuturor popoarelor latino-americane și nu numai lor, că fără capitaliști și moșieri, fără imperialiști, se poate trai foarte bine. Acesta este adevărul adevărat pentru care imperialiștii zăngănesc din nou armele, încercînd să înăbușe în sînge revoluția cubană. Dar în fața acestei primejdii, poporul Cubei nu este singur. Declarația Agenției TASS, publicată săptămîna trecută, cheamă din nou guvernele și popoarele întregii lumi la vigilență. În declarație se face auzit din nou glasul de pace al poporului sovietic, dorința U.R.S.S. de a rezolva pe cale pașnică problemele internaționale arzătoare. În același timp, acest document constituie un avertisment serios adresat ațîțătorilor la război. Dar dacă imperialiștii nu vor da dovadă de luciditate, dacă nu vor ține seamă de interesele păcii și vor ataca Cuba, așa cum se subliniază în documentul sovietic, agresorul nu va rămîne nepedepsit. Căci în zilele noastre, forțele păcii sînt mai puternice decît oricînd.

Început de an școlar în S. U. A.

Statele Unite ale Americii sînt considerate cea mai puternică țară a lumii capitaliste. Dar nu numai atît. Imperialiștii susțin că în această țară „se află raiul pe pămînt", adică aici tot omul are tot ceea ce-și dorește inclusiv dreptul la învățătură, la cultură. Numai că între gogoșile propagandei imperialiste și realitate este o deosebire ca între adevăr și minciună. Iată în acest sens cîteva fapte grăitoare despre situația tragică a învățămîntului în S.U.A., spicuite chiar din informațiile transmise de agențiile de presă ori publicate în ziarele americane:

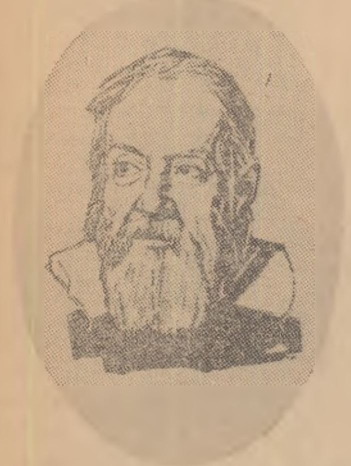
Recunoașteri amare

La întîi septembrie, o dată cu deschiderea noului an școlar, ne informează ziarul american „New York Times", președintele S.U.A., Kennedy, a declarat că în prezent „un milion de tineri americani se află în afara școlii". Totodată, Kennedy a deplîns faptul că „numărul tinerilor ce sînt pregătiți în școli, este cu totul insuficient" și a afirmat că dacă nu vor fi întreprinse măsuri pentru a li se permite tinerilor să urmeze școlile „în actualul deceniu aproximativ 7 500 000 de tineri americani nu vor termina școala secundară".

Cum arată „democrația" americană

...Iată-ne acum la școala St. Rose of Lima din New Orleans. Printre zecile de copii care ascultau explicațiile învățătorului despre democrația și libertățile americane, se număra și micul Robby, un băiețel de culoare, unul dintre puținii fericiți care fusese admis să învețe la o școală împreună cu copiii albi. Deodată, geamurile au sărit în țăndări. Cîteva pietroaie aruncate de afară era cît pe-aci să schilodească copiii. Apoi s-au auzit mai multe focuri de revolver, iar pe gardul din fața școlii au început să pîlpîie flăcările cîtorva cruci în jurul cărora urlau huligani purtînd glugile Ku Klux Klan-ului: „Afară din școală cu copiii negri"! Sub amenințările rasiștilor, învățătorul a fost nevoit să-și întrerupă lecția și să-l trimită pe micul Robby acasă. Va să zică, „în țara celor mai mari libertăți", cum susțin imperialiștii, micul Robby, pentru că are culoarea pielii neagră, nu are libertatea de a învăța. Iar agenția americană United Press International, ne informează că în zeci și zeci de școli din sudul Statelor Unite au loc asemenea fărădelegi ale rasiștilor, sub privirile îngăduitoare ale autorităților.

Așa arată în realitate faimoasa „democrație" americană.



GALILEO GALILEI

(1564-1642)

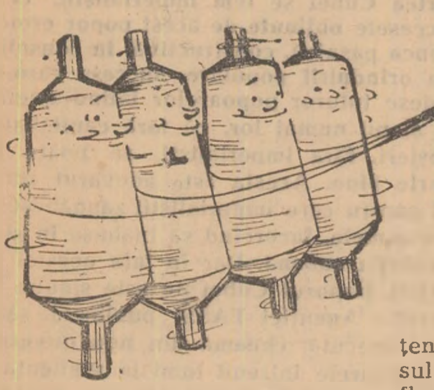
Om de știință și filozof, întemeietorul mecanicii și un mare astronom, fizician și matematician, Galileo Galilei a fost și rămîne o figură de seamă în istoria științelor și a gîndirii omenești.

Născut la Pisa (Italia), el a trăit în epoca în care știința începea să descopere realitatea, oamenii de știință cercetau pămîntul, cerul, omul. Era sfîrșitul evului mediu, care păstra însă toate constrîngerile lui politice, filozofice și științifice, epocă în care conflictul dintre biserică și știință se rezolva prin arderea pe rug sau aruncarea în temniță a oamenilor de știință. În aceste momente se face auzit glasul lui Galileo Galilei care, prin descoperirile lui intervine în conflictul dintre biserică și știință și arată drumul pe care trebuie să meargă știința. Tînăr profesor de matematică, Galileo Galilei atacă concepția aristocratică care susținea că Pămîntul este centrul lumii, declarîndu-se adept al teoriilor lui Copernic și Kepler care susțineau că Soarele este în centrul lumii, ridicîndu-și împotrivă numeroși adversari și biserica. Mai tîrziu, fiind profesor la Padua, construiește un telescop care mărea de 30 de ori. Cu ajutorul lui a făcut o serie de descoperiri astronomice importante care au confirmat valabilitatea teoriilor lui Copernic și Kepler. În lucrările sale, el a arătat că Luna este de aceeași natură cu Pămîntul, nu din eter, cum susținea teoria lui Aristotel și că prezintă munți și văi; Calea Lactee este un sistem complicat de corpuri cerești. El a descoperit cei patru sateliți ai planetei Jupiter și a văzut clar petele din Soare. Galileo Galilei și-a construit singur o serie de instrumente necunoscute la vremea lui, pentru a le folosi în lucrările și observațiile științifice cu care se ocupa. Astfel, în afara telescopului, a inventat compasul, termoscopul, diferite aparate de calcul precum și alte numeroase instrumente de foarte mare precizie pentru vremea aceea.

Preocupările lui erau variate. El a scris numeroase lucrări literare în proză și în versuri, se interesa de filozofie și filologie, de probleme de arhitectură și de matematică, de orientarea navigației pe mare etc. aducînd și în aceste domenii contribuții importante.

Pentru că multe din descoperirile lui contraziceau părerile bisericii, Galileo Galilei a suferit persecuții numeroase din partea inchiziției. Multe din lucrările lui au fost interzise de biserică, altele arse pe rug. Condamnat la închisoare în anul 1633, în vîrstă de 70 de ani, bolnav și aproape orb, a fost silit, sub amenințarea torturii, să se lepede formal de convingerile sale științifice.

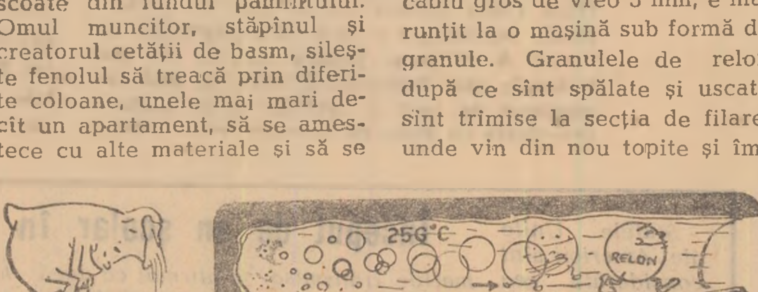
Galileo Galilei a deschis căi noi în știință, a sfărîmat tradițiile vechi, înapoiate, iar opera sa, descoperirile în domeniul astronomiei, fizicii, mecanicii, rămîn în istoria dezvoltării gîndirii omenești ca realizări deosebit de importante.



Povestea firului de relon

Voi cunoașteți, copii, firicelul de relon din care sînt făcuți ciorapii voștri supraelastici? Eu o să vă povestesc cum vine el pe lume. Locul lui de naștere este într-o cetate mîndră așezată în Valea Bistriței, la Săvinești. Cetatea aceasta privită din fuga trenului care te poartă spre bătrînul oraș Piatra Neamț, pare o dantelă uriașă țesută din sute de conducte în mijlocul căreia se înalță clădiri ce depășesc în înălțime multe blocuri socotite foarte înalte. Dar să ne apropiem și să privim mai cu de-amănuntul ce se petrece în această cetate. Privirile ne vor fi încîntate de ordinea și curățenia ce domnesc aci, iar mirosul ne va îmbăta de mireasma florilor, iscusit sădite în uriașele ronduri de flori ce împodobesc curtea uzinei.

La Săvinești, sosește din alte cetăți ale chimiei romînești, un lichid alb-gălbui, cu miros caracteristic, care se numește fenol. El este produs din aurul negru — petrolul — care se scoate din fundul pămîntului. Omul muncitor, stăpînul și creatorul cetății de basm, silește fenolul să treacă prin diferite coloane, unele mai mari decît un apartament, să se amestece cu alte materiale și să se

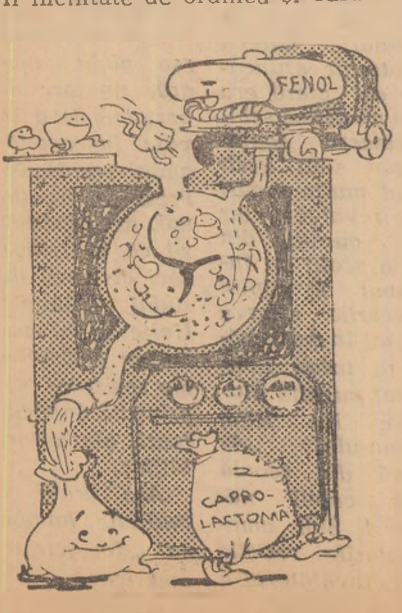


transforme într-un fel de praf alb, grăsos la pipăit, care se numește caprolactamă. Minunea aceasta chimică se petrece în așa-numita secție de monomer. Monomerul ambalat în saci, este dus la secția de polimerizare. Cu toții am învățat la chimie ce este o moleculă, adică cea mai mică părticică de materie care nu mai poate fi divizată în părți mai mici, decît prin metode chimice.

În secția de polimerizare, moleculele de caprolactamă după o plimbare de circa 18 ore în niște tuburi încălzite la 256° C și sub o anumită presiune sînt silite să se combine, să se lege unele cu altele și să formeze o așa-numită macromoleculă, adică o moleculă uriașă care constituie polimerul sau relonul. Relonul, răcit, e un material solid cu rezistență mare și cu totul alte proprietăți decît monomerul.

Dar să întovărășim mai departe firul în drumul său de naștere. Mai întîi este amestecat cu o vopsea albă, numită bioxid de titan — care din străveziu-lucios îl face de un albmat și apoi, tras sub forma unui cablu gros de vreo 3 mm, e mărunțit la o mașină sub formă de granule. Granulele de relon după ce sînt spălate și uscate sînt trimise la secția de filare, unde vin din nou topite și împinse de niște pompe, trecînd printr-o sită cu ochiuri astfel potrivite încît să se obțină un fir de grosimea cerută. Firicelul de relon s-a născut. Grija pentru noul născut este de acum încolo foarte mare. Sălile prin care mai are de trecut, sînt mai curate decît farmaciile, iar temperatura, umiditatea și viteza aerului din ele sînt controlate și menținute cu grijă de o instalație specială automată de climă. Mîini grijulii de fete îl ajută să se înfășoare pe bobine și îl poartă de la o mașină la alta pentru desăvîrșirea calităților lui textile. Aparate speciale de laborator îl controlează neîncetat și semnalizează toate „bolile" lui ascunse dacă acestea există. Firicelul de relon este în continuare întins, răsucit, mai apoi spălat și, în sfîrșit, înfășurat pe niște bobine conice. Aici se sfîrșește drumul firicelului de relon prin mîndra cetate a firelor sintetice de la Săvinești. Drumul îl va purta de acum încolo la țesătorii care îl vor preface în lucrurile minunate pe care le admirăm prin magazine.

Despre făuritorii acestor minuni, despre oamenii harnici care i-au ajutat firicelului să se nască, v-am spus foarte puțin. Acești oameni conduc complicatul proces tehnologic manevrînd o serie de butoane, frumos orînduite pe tablourile de comandă, căci producerea firelor este în cea mai mare parte automatizată. Ei veghează cu grijă aparatele ce le au în seamă, căci de atenția lor depinde, în cea mai mare măsură calitatea firului. Înalta măiestrie au căpătat-o harnicii muncitori din cetatea relonului datorită sprijinului partidului care, dintre plutașii sau ciobanii de ieri, a crescut chimiștii de astăzi.





Ing. M. IONOVICI
Săvinești

* FILATELIE *









★ COPIII IN R.P.R. ★

Sub titlul de mai sus Direcția generală a Poștelor și telecomunicațiilor va pune în circulație, în curînd, o serie de mărci poștale ilustrînd viața fericită a copiilor în țara noastră. Această emisiune este formată din 6 mărci, în valoare totală de 4,20 lei, înfățișînd următoarele scene: un copilaș privind bucuros un fluture colorat (valoarea de 20 bani); o fetiță hrănind un porumbel (30 bani); un pionier privind cu mîndrie modelul de corabie construit de el în cadrul cercului de navomodele (40 bani); o fată îngrijind pe frățiorul ei mai mic (55 bani); un pionier cîntînd la vioară acompaniat la pian de o pionieră (1,20 lei) și, în sfîrșit, un grup de pionieri strînși la lectură în mijlocul unei tabere (1,55 lei).

Aceste mărci sînt tipărite în cîte patru culori, pe hîrtie cretată, după machetele făcute de graficianul Harald Meschendorfer. De asemenea, vor fi emise și două plicuri „Prima zi".



Pentru tine sînt toate acestea şi şcoala în care înveţi, şi manualele gratuite şi cărţile acestea... Bibliotecile au început să fie vizitate de zeci şi zeci de pionieri. Doar s-au deschis şcolile.

SFATUL MEDICULUI

Igiena pregătirii lecţiilor

La baza unor cunoştinţe cît mai bogate stă întotdeauna învăţătura. Dar pentru ca învăţătura să dea roadele cele mai bune trebuie să ştiţi unele lucruri şi despre... sănătate, despre igiena pregătirii lecţiilor.

Se ştie că în organismul omului toate procesele fiziologice se desfăşoară ritmic. Succesiunea regulată a somnului, a meselor, a diverselor ocupaţii economiseşte efortul de adaptare. S-a constatat că din momentul cînd începi să înveţi şi pînă reuşeşti să te concentrezi trece un timp, mai lung sau mai scurt, depinde de deprindere. Dacă te obişnuieşti să începi lecţiile mereu la aceeaşi oră, te concentrezi mai uşor, creierul e pregătit dinainte pentru a recepţiona. De fapt se petrece acelaşi proces ca şi cu stomacul obişnuit să primească hrană la ore fixe.

Tot pentru a micşora efortul de concentrare nu trebuie întreruptă învăţătura (se pot lua pauze de 5—10 minute cînd se trece de la o materie la alta).

De asemenea, este recomandabil ca elevul, mai ales în clasele mici, să nu-şi schimbe locul pentru învăţat. Lucrînd mereu în acelaşi loc atenţia nu-i mai este sustrasă de forma, dimensiunea, culoarea mesei, a obiectelor din jur, a peisajului de la fereastră. El poate să se concentreze asupra lecţiei imediat ce a luat loc la masă. E bine ca locul rezervat pregătirii lecţiilor să aibă mărimea potrivită vîrstei elevului, ca acesta în timpul lecţiilor să aibă ţinuta corectă la scris pentru a evita deformările umerilor şi ale coloanei vertebrale. Apoi lumina trebuie să cadă pe caiet sau carte, din faţă sau din partea stîngă. Mai trebuie adăugat că în camera respectivă trebuie să existe o temperatură de 16—20 de grade, niciodată mai mult, să nu se neglijeze aerisirea. Aerul curat activează circulaţia, oxigenează mai bine plăminii, înviorează sistemul nervos.

O oră de somn, după ce ai venit de la şcoală şi înainte de începerea lecţiilor este, de asemenea, recomandabilă. Totodată mai trebuie amintit faptul că învăţarea lecţiilor trebuie începută întotdeauna cu obiectele cele mai grele, unde elevul întîmpină cele mai multe greutăţi. Fiind la începutul activităţii, creierul e odihnit şi deci le asimilează mai uşor, mai bine.

Lucrînd sistematic şi respectînd programul odată stabilit veţi avea timp suficient pentru a vă pregăti bine lecţiile, pentru odihnă, joacă, sport.

Dr. VIORICA VASILIU
medic primar pediatru

PRIMA ZI DE ŞCOALĂ

Glasurile vesele ale copiilor care au umplut curtea şcolii de 8 ani „Emilia Irza" din cartierul Floreasca ne spun că a început şcoala. Multe, multe flori, ghiozdane şi uniforme noi, revederile, emoţiile, toate vorbesc de acest eveniment.

Printre cei prezenţi, foarte mulţi păşesc pentru prima oară la şcoala. Sînt uimiţi de tot ceea ce văd în jurul lor. În clasa I-a e şi Mereuţă Nicoleta, o fetiţă scundă, cu ochi ageri care priveşte atentă la tot ce se petrece:

De la masa aceea mare îmbrăcată în roşu, începu să le vorbească un om cu părul aproape alb. Cine e? E tovarăşul director. Le vorbeşte cald ca un părinte. Din cele ce spune, toţi înţeleg că şcoala aceasta mare care-i aşteaptă cu drag, clasele luminoase cu ferestre mari care lucesc în soare, cărţile pe care le vor primi peste cîteva minute, şi toate condiţiile minunate de care se bucură astăzi copiii patriei noastre sînt create de părintele iubit care le poartă de grijă tuturor — partidul!

„Bun sosit la şcoală dragi copii" — le spune în încheiere tovarăşul director.

Dar ce se aude? Nicoleta se uită în jur. E soneria, prietena copiilor, care anunţă intrarea la clase. După ce s-a odihnit o vară întreagă sună prelung bucuroasă de revederea cu prietenii. Printre cei ce vor învăţa în clasa I-a C îşi aude şi ea numele. „La revedere mamico. Mă duc în clasă. Acum sînt şcolăriţă". Şi cu ghiozdanul cel nou în mînă păşeşte alături de ceilalţi copii în şcoală, apoi în clasă. Dar copiii care-i aşteaptă la uşă cine sînt? Sînt pionierii clasei a IV-a C. Au venit să-i cunoască şi să le ureze bun venit. Le-au oferit şi flori.

...S-au aşezat în bănci. Ce frumoase sînt! Tabla curată parcă le urează şi ea bun venit. Dar teancurile de cărţi care-i aşteaptă... Sînt cărţile lor de pe care vor învăţa primele slove.

Tovarăşa învăţătoare Florica Hotnoagă strigă catalogul. Ce mulţi copii sînt în clasă... Primesc manualele şi toţi se grăbesc să le răsfoiască. Fotografiile colorate, bastonaşele şi cerculeţele, literele pe care încă nu le cunosc, toate le plac mult.

...La clasa a III-a A copiii au primit şi ei manualele.

A şi început ora de limba romînă. Pe prima pagină se află scris Imnul de Stat al Republicii Populare Romîne.

„Te slăvim Romînie pămînt
părintesc,
Mîndre plaiuri sub cerul tău
paşnic rodesc.

Emoţionaţi copiii se ridică în picioare şi-l cîntă. Pionierii salută. După aceea tovarăşa profesoară Constanţa Dona le vorbeşte despre lupta pentru libertate a poporului nostru în decursul veacurilor şi despre viaţa noastră nouă creată de Partidul Muncitoresc Romîn.

Copiii ascultă atenţi şi în gînd îşi iau fiecare angajamentul să înveţe cu sîrguinţă, să-şi facă conştiincios datoria de elevi, căci numai în acest fel pot mulţumi partidului pentru copilăria lor fericită.

E. ROŞCA

• ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI •

• *Pionierii din comuna Dîmbovicioara, raionul Muscel vor învăţa în acest an într-o şcoală nouă. La construcţia ei au ajutat cu mult drag şi ei. Au ajutat la căratul cărămizilor, la adusul apei şi pregătirea mortarului.*

• *Într-una din duminicile trecute pionierii din Miceşti au primit în mijlocul lor oaspeţi dragi — pionierii Şcolii de 8 ani din Sînmihaiul de cîmpie, raionul Bistriţa. Aceştia au prezentat pe scena căminului cultural, în faţa lor şi a colectiviştilor, un frumos program artistic, cu cîntece şi dansuri populare romîneşti, recitări şi cîntece pionereşti.*

• *Cele învăţate în şcoală, la orele de „Cunoştinţe agricole" au fost aplicate în practică de către pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Tunari, regiunea Bucureşti. Astfel ei au ajutat la plivitul culturilor de ceapă şi varză, au strîns mazăre şi au ajutat la hrănitul animalelor şi păsărilor.*

• *Cîte lucruri minunate au văzut pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Ţigăneşti, raionul Alexandria în excursia pe care au făcut-o prin ţară. Cel mai mult însă au admirat hidrocentrala de la Bicaz cu „marea" sa, minunatele Chei ale Bicazului şi Staţiunea Lacul Roşu.*

• *Într-o poiană cu iarbă moale pe un vîrf de deal, pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Peşceana, raionul Drăgăşani, au petrecut la lumina vie a focului de tabără clipe de neuitat. Au cîntat cîntece despre patrie şi partid, au recitat poezii şi au dansat pînă seara tîrziu.*

• *Peste 1 200 kg pepeni şi 35 kg capsule de mac au cules pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Calomfireşti, regiunea Bucureşti de pe tarlalele Gospodăriei agricole colective „N. Bălcescu". Printre pionierii cei mai harnici se află Ninu Ioana şi Simion Miala.*

• *Timp de 4 zile, pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Ostrov, raionul Adamclisi, au petrecut clipe minunate în excursia pe care au făcut-o la Cernavodă. Au făcut plimbări cu vaporul „16 Februarie", au vizitat fabrica de ciment din oraş, şi au prins peşte din Dunăre.*

• *În părculeţul din faţa Şcolii medii nr. 5 din Craiova cresc cele mai frumoase flori. În fiecare seară sînt udate iar printre ele nu există nici urmă de buruiană. Pionierii le îngrijesc cu drag. Parcul a fost împărţit în şase parcele şi de fiecare răspunde un număr de pionieri. Pionierii V. Rădulescu, F. Burcea, V. Bajescu şi I. Leon au parcelele cele mai frumoase.*

• ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI •

Pentru şcoala noastră dragă

Primele zile de şcoală au fost aşteptate de noi pionierii Şcolii de 8 ani din satul Rusul-Bîrgăului, raionul Bistriţa, cu multă nerăbdare. Am ajutat cu drag la înfrumuseţarea şcolii. Clasele strălucesc de curăţenie. Pionierele au adus ghivece cu flori, au apretat perdeluţele şi le-au pus la ferestre, au şters băncile. Totul parcă-i nou. Pentru elevii clasei I-a care au păşit pentru prima dată pragul şcolii am pregătit cadouri. Pe lîngă buchetele de flori pentru noii şcolari, pionierii au mai pregătit şi un frumos program artistic. Şcoala şi-a deschis larg porţile şi ne-a primit cu drag.

TURJA ELENA
cl. a VI-a
Rusul-Bîrgăului
raionul Bistriţa

Zilele de şcoală au sosit

O dată cu sosirea zilelor răcoroase de toamnă, pe străzile oraşului domneşte o atmosferă specifică începutului de an şcolar. În preajma librăriilor, a magazinelor de îmbrăcăminte pentru copii, a fost zile în şir o forfotă neobişnuită. Pionierii şi şcolarii au făcut cumpărături, s-au pregătit pentru începutul noului an şcolar. Privirea însă ţi-era aţintită mai mult asupra celor mici care îşi alegeau cu multă grijă uniformele şcolare, ghiozdanele şi rechizitele.

Şi iată-ne acum îndreptîndu-ne voioşi spre şcoală.

MANAFU SOREL
cl. a VI-a C
Şcoala medie mixtă nr. 3.
Tr. Severin

Din nou la şcoală

La şcoala noastră pregătirile pentru noul an şcolar au început de mult. Încă de pe atunci şi noi, pionierii, eram nerăbdători să participăm la sărbătoarea înnoirii şcolii noastre dragi. În fiecare zi puteam fi văzuţi lîngă zugravi dîndu-le o mînă de ajutor, apoi în clase spălînd cu grijă băncile, ferestrele pe care le-am împodobit cu ghivece de flori.

Şi aşa, în fiecare zi, şcoala noastră a căpătat o înfăţişare cît mai sărbătorească. Fruntaşă în această acţiune s-a dovedit grupa nr. 2 condusă de pioniera Culea Gh. Elena care a fost prezentă în fiecare zi la şcoală.

Acum, mîndri de munca noastră, păşim cu bucurie pragul şcolii.

GAŢE ION
Şcoala de 8 ani
com. Brăneşti, raionul Lehliu



PRIN MUZEELE PATRIEI

Printre muzeele înființate în ultimii ani se numără și Muzeul de artă din Craiova, aflat într-un palat construit la sfîrșitul secolului al XIX-lea. Statul democrat-popular a făcut din acest palat un sălaș de cultură.

Lucrările expuse provin o parte din colecții locale, iar o parte dintre ele au fost dăruite muzeului din alte colecții.

Muzeul cuprinde două secții : secția de artă străină și secția de artă romînească din trecut și contemporană.

In sălile secției de artă străină, vizitatorii pot admira tablouri aparținînd unor vestiți pictori olandezi, flamanzi, francezi, italieni. Operele de artă aparținînd pictorilor romîni de seamă în istoria artei noastre plastice sînt expuse cu grijă scoțînd în evidență importanța creației lor. Astfel, întîlnim în muzeu tablouri de Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Ștefan Luchian ș.a. precum și sculpturi de Constantin Brîncuși, I. Georgescu, Dumitru Paciurea.

Muzeul are, de asemenea, o interesantă colecție de grafică și gravură aparținînd lui Th. Aman. Tot aici, se găsesc opere ale pictorilor Corneliu Baba, Alexandru Ciucurencu, ale sculptorilor Ion Irimescu, Gheorghe Anghel precum și ale altor artiști contemporani. Aceste opere sînt o expresie a artei noastre noi realist-socialiste în care, zugrăvindu-se trecutul de luptă al poporului și prezentul luminos al înfăptuirii socialismului, se aduce prin măiestria penelului sau al daltei, mărturia vieții noi, fericite, pe care o trăim.

M. D.



Gh. Spiridon Portret de muncitor



C. Brîncuși Cap de fetiță bronz



Versuri : LIVIU CERNĂIANU
Muzica : AL. FABIAN

Luminoasă ne e viața,
Pe al patriei pămînt,
Soră buna-dimineața
Frate bun-al muncii cînt.

Refren :

Steagul viu al primăverii
Și-al lui cîntec legendar,
Îl purtăm toți pionierii
În cravatele de jar.

Viitorul ne așteaptă
Pionieri, să-l cucerim !
Prin a noastră mîndra fapta
Visuri dragi să împlinim.

Refren :

Cu iubire-nflăcărată
Vom purta-n zbor vulturesc
Flamura-ți neînfricata,
Drag Partid Muncitoresc !

Refren :

POȘTA literară

Vă răspunde poetul DAN DEȘLIU

Badescu Mandița. Bîrlad — Iași.

Mai întîi, nu chiar fiecare elevă poate „să facă o poezie" cum zici că ai fi observat în paginile ziarului. Cine are talent și stăruința, izbutește uneori. Bineînțeles, nu dintr-odată. Prima încercare pe care ne-o trimiți, emoționează prin sinceritate, dar este încă departe de ceea ce se cheamă poezie. Cum s-o faci mai bună ? Citind și mai ales, stăruind asupra hîrtiei, fără să te zorești cu publicarea. Scrie-ne oricînd, — îți voi răspunde cu dragă inimă.

Bădoi Gheorghe — Slatioara — Pitești.

Prea multe greșeli gramaticale, pentru un elev din clasa a VIII-a, care în plus, năzuiește spre literatură ! De unde și pînă unde, „Aceste frumuseți m-a uimit", „...patriei noastre dragii", „școală și cămin s-a ridicat", „plopii după vale" ? În primul rînd, deprinde-te să scri corect și îngrijit. Pe urmă — vedem noi.

Milac Florin — Calomfirești — București.

Între cele două lucrări, există o diferență greu de înțeles. „Azi se deschide catalogul" — are idei clare, imagini sugestive, iar tehnica versului dovedește o experiență mai îndelungă. Cînd ai căpătat-o ? „Laolaltă." — e plină de banalități și de stîngăcii, elementare. Vezi, dragă Florin, asemenea strofe : „Lîngă poartă-n curtea mare / și pavată, doi arțari / freamătă de nerăbdare / să-i revadă pe școlari /. Clasele vor da binețe / astăzi, pentru-ntîia oară / stolului de șorțulețe / ce vor năvăli de-afară", nu pot aparține aceluiași autor, care scrie : „Floare albă, semănată !" Țara noastră să-nflorească / C-am scăpat de sărăcie / Care-n veci n-o să mai fie" — și insistă în mod supărător să i se publice poezia, fiind convins că este „foarte bine reușită !" Te sfătuiesc să te gîndești serios la aceste nepotriviri și să tragi concluziile cuvenite.

Roșioru Ion, Mînzălești — Ploiești.

Impresionantă și demnă de toată lauda, fapta curajoasă a pionierului Stamate Grigore, care și-a salvat colegul de la înec. Scurta istorisire a întîmplării dovedește că ai unele calități de povestitor. Versurile, însă, sînt pline de ciudățenii. Cum ți-o fi venit ideea să spui „Aducem cinste roșiei cravete", în loc de „cravate" ? Înțeleg, voiai să rimeze cu „fete", „buchete" etc., dar pentru o rimă nu-i îngăduit să stîlcești cuvintele. De altfel, lipsa de chibzuință în idei și exprimare te duce, adesea, la rezultate care stîrnesc hazul cititorului : „Noaptea este liniștită / Satu-i cufundat în vis / Lumea toata obosită / Se reface-acum precis... / Cîte-un cîine, cîteodată / Rupe liniștea lătrînd ; / Dintr-a satului armată / Alte glasuri îi răspund".

Citește mai mult, cu mai multă atenție.

Pîrje Gavril, Cuciulat — Cluj.

Nu știu dacă am înțeles bine numele satului, adresa fiind cam greu de citit. În schimb, mi-a plăcut mult de tot „Pisicuța", însoțită de un desen mic și vesel, ca și tine, pe semne ! Te rog să-mi scrii cît mai curînd și să-mi povestești dintr-ale tale. În ce clasă ești ? Dacă nu mă înșel, ai trecut într-a patra. Iată, mai jos, poezioara :

Pisicuța mea

Pisicuța mea tărcată
Este-o hoață și-o șireată
Cu botul întins pe labe
Ea se preface că doarme
Cînd bietele vrăbioare
Vin să-și caute mîncare,
Hop, cu laba ei le prinde
Și cu ele masa-ntinde.

D-apoi, bieții șoricei,
Oricît de isteți sînt ei
Nu scapă de laba ei.

Cîteodată, cînd se poate,
Mai dă cu botul și-n lapte...
Pisicuța mea tărcată
Este-o hoață și-o șireată !

„Petka în Cosmos"

Desigur că fiecare dintre noi ar dori să facă o călătorie în Cosmos. Și eu aș dori !

Și Petka a dorit. Ba chiar a și încercat. Dar cu puterile lui neajutorate nici de fizică, nici de matematică, fără să mai vorbim de nivelul tehnic pe care-l atinsese singur, temerarul cosmonaut a reușit să ajungă numai pînă la... felinar și să rămînă acolo suspendat. Săritori, colegii și prietenii săi, l-au ajutat să aterizeze onorabil, înapoi pe rampa de lansare — dulapul din propria sa cameră. Bineînțeles că pînă la momentul lansării cosmonautului Petka, autorul cărții, Iosif Dik, ne poartă cu mult talent prin întîmplările pline de haz ale vajnicilor viitori exploratori ai Cosmosului.

În același volum, Editura tineretului, ne prezintă mai multe povestiri toate interesante, vesele, în care pionierii și școlarii sovietici ne apar așa cum sînt în realitate : energici, plini de viață, cutezători, dornici și totdeauna gata să întreprindă ceva. Vii, glumeți, încrezători în forțele lor și buni prieteni, eroii povestirilor lui Iosif Dik vă întovărășesc și vă invită să participați la peripețiile lor în călătoria interesantă în care cartea vă poartă de la primele pagini pînă la ultima. Celor care doresc să-i cunoască pe Iurka, Leoșka, Zoika, ba chiar și pe Vladimir Sergheevici ca și pe Petka, Surik, Ghenea și toți ceilalți n-au decît să pornească în minunata călătorie cu cartea. Loc de plecare, fiecare bibliotecă, sau bibliotecă personală. Noi vă urăm drum bun !

M. CĂLIN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii